

Buku ya Danieli - Namba Mia Moja na Tisa

Dévoilement de la triple application de la prophétie : la portée prophétique du chapitre neuf de l'Apocalypse et le mouvement réformateur moderne

Jeff Pippenger

2024-03-01

Аян китабынын тогузунчу бөлүмүнүн биринчи жарымы биринчи кайгы болуп эсептелген бешинчи сурнайды аныктайт, ал эми бөлүмдүн экинчи жарымы экинчи кайгы болуп эсептелген алтынчы сурнайды аныктайт. Бул эки сурнай тең 1843 жана 1850-жылдардагы пионердик диаграммаларда көркөм түрдө сүрөттөлгөн. Даниелдин он биринчи бөлүмүнүн акыркы алты аяты акыры заманда, 1989-жылы Советтер Союзунун кыйрашы менен ачылганда, жүз кырк төрт миңдин реформациялык кыймылы башталган.

1989 में पहचानी गई सच्चाइयों में बाइबल-इतिहास के महान सुधारात्मक आंदोलनों का सत्य भी सम्मिलित था, और यह कि वे सब एक-दूसरे के समांतर थे। सभी भविष्यद्वक्ता, और इस प्रकार प्रत्येक पवित्र इतिहास—जिसमें पवित्र सुधारात्मक आंदोलन भी शामिल है—एक लाख चवालीस हजार के अंतिम महान सुधारात्मक आंदोलन का चित्रण करते हैं, जो तीसरे स्वर्गदूत का भी प्रबल आंदोलन है। जब मुहर लगाने की प्रक्रिया आरम्भ होती है, तभी पछिली वर्षा का छड़िकाव भी आरम्भ होता है। 1989 में सुधारात्मक आंदोलनों के अनावृत होने के पश्चात, और 1992 में दानियेल ग्यारह की अंतिम छह आयतों के अनावृत होने के बाद, प्रतरीध का एक वातावरण उत्पन्न हुआ, जैसा कि सिद्ध होता है जब कोई नई और वर्तमान सत्यता अनावृत की जाती है।

अन्तमि छह पदों—दानियेल ग्यारह—की सत्यता के वरीध के प्रसंग में, प्रभु ने उस सत्य को प्रकट किया कि मूर्तपूजक रोम का भविष्यद्वाणी-संबंधी इतिहास, जो पोपीय रोम के भविष्यद्वाणी-संबंधी इतिहास के साथ संयुक्त है, और जो दो गवाहों के आधार पर स्थापित है, आधुनिक रोम के भविष्यद्वाणी-संबंधी इतिहास की पहचान कराता है। भविष्यद्वाणी के त्रि-प्रयोग के नियम को पहचाना गया, और उसके बाद उसे भ्रान्त के वरिद्ध प्रतरीक्षा करने तथा सत्य की पहचान और स्थापना करने के लिए प्रयुक्त किया गया। वे नियम जो यह स्थिति रखते हैं कि प्रत्येक सुधार-रेखा अन्य सुधार-रेखाओं के समानान्तर है, और वे नियम जो भविष्यद्वाणी के त्रि-प्रयोग से संबंधित हैं, तीसरे स्वर्गदूत के आंदोलन में स्थापित किए गए नियमों की आधारशिला बन गए, जैसा कि मिलेराइट इतिहास में स्थापित, प्रयुक्त, और प्रकाशित किए गए नियमों द्वारा पूर्वरूप में दर्शाया गया था।

Ang prinsipyo ng tatluhang paglalapat ng hula, bilang isang tuntunin, ay inalisang ng tatak para sa kilusan ng isandaan at apatnapu't apat na libo, sapagkat sila ang kilusan ng huling ulan, at ang Islam ng ikatlong kapighatian ang mensahe ng huling ulan. Ang simulain ng tatluhang paglalapat ng hula ay ipinakilala ng Leon ng lipi ni Juda, bago pa man dumating sa kasaysayan ang Islam ng ikatlong kapighatian noong Setyembre 11, 2001, sapagkat ninais Niya na madaling makilala ng Kaniyang bayan sa mga huling araw ang mensaheng kinakatawan ng pagdating ng ikatlong kapighatian nang ibalik Niya ang Kaniyang bayan sa mga dating landas ni Jeremias.

Se utloisiso ea bo-pula-maliboho ea literompeta tsa bohloko le tsa botšelela, joalokaha e hlalositsoe ho Tšenolo khaolo ea robong, e ne e nkoa e le karolo eo bukeng ea Tšenolo e neng e tšhetsoa ka tieo le ka ho hlaka ka ho fetisisa ke histori. Uriah Smith o qala tlhahiso ea hae ea Tšenolo khaolo ea robong ka ho sebelisa mantsoe a rahistori Keith ho totobatsa ntlha eo hantle.

«За тълкуването на тази тръба отново ще се обърнем към писанията на г-н Кийт. Този автор с основание казва: „Едва ли по някоя друга част от Апокалипсиса съществува толкова единодушно съгласие между тълкувателите, колкото относно прилагането на петата и шестата тръба, или първото и второто горко, към сарацините и турците. Това е толкова очевидно, че едва ли може да бъде неразбрано. Вместо по един-два стиха, обозначаващи всяка от тях, цялата девета глава на Откровението, в равни части, е посветена на описанието и на двете.“ Урия Смит, Даниил и Откровението, 495.

La division en chapitres des premier et deuxième malheurs partage l’histoire du premier malheur, représenté par Mohammed. Celui-ci est situé géographiquement dans ce que l’historien Alexander Keith appelle le territoire des Sarrasins, que nous appellerions aujourd’hui l’Arabie. L’histoire du deuxième malheur, représenté par Osman I, est située géographiquement en Turquie, que l’historien identifie comme le pays des Turcs. L’histoire du premier malheur fut située et accomplie en Arabie, berceau de l’islam et de Mohammed. L’histoire du deuxième malheur fut située et accomplie en Turquie, berceau de l’Empire ottoman.

L’histoire du premier malheur désigne une guerre dirigée contre Rome par des combattants indépendants dont la seule alliance mutuelle était la religion de l’islam. L’histoire du second malheur désigne une guerre dirigée contre Rome par une religion organisée et une puissance d’État, appelée un califat. Dans l’un et l’autre cas, qu’il s’agisse de la guerre indépendante contre Rome dans l’histoire représentée par Mahomet, ou de la guerre organisée représentée par Ottman, ou par l’Empire ottoman, le mode de combat consistait à frapper soudainement et à l’improviste. Ce n’était pas une guerre menée en revêtant tous les soldats d’uniformes de même couleur, puis en les rangeant en ligne pour les faire marcher en avant sous le feu des armes, comme c’était alors l’usage militaire. Le mot « assassin » est fondé sur le mode de guerre islamique consistant à frapper soudainement et à l’improviste, et aboutissant habituellement aussi à la mort de l’assaillant.

هَب ،مووتاه «hashish» مل یؤخ مک ،مواری گرو «hashshashin» یب ره ع یهشو مل «assassin» یهژاوهتس دب
یکئپوورگ هب نادهژامای ژب تاهدر اکهب اتهر مس هی هواراز مهئ .«سیبهنهک» نای «شیشهه» یانام
ادتسار هوان یمدر مس مل تسار هوان یئال هژور مل یرازن یی لی عامسی یئ ینامل سوم یوهردنوت و ینئهن
شهن اول ،نووبوارسان ناین اکهژی تودنوت راجرؤز و فراعتمان مزوئش هب هپوورگ مهئ ینامادن هئ
نایش شیشهه راجکئندنه تئرتوگهد .ناین اکهجنامای هب نتش یهگ ژب یسایس ینتشوک ینانئهر اکهب
ی هواراز یهوهئ یوه مووب شوهئ و ،نایؤخ یناتهه یروم و کرهئ وهئ ژب نووبهدامای ژب انئهر اکهب
یمدر مس مل ناکهن یس مس هئ .تئرنئ هبر اکهب اداوای ژور یناهئ ج مل «assassins» نای «hashshashin»
ئنلام لم کهه هرامژ مل نای گنرگ یکئل ژور و ،ایروس و سراف مل یتهبیات هب ،نووب کال اچ ادتسار هوان
هنامز وان مدرک یؤخ یگئیر ادی اتوک مل «assassin» یهواراز .ووبه ادهمدر مس ول ادی سایس ینتشوک و
ینتشوک یهوهئ یناکهکات هب نادهژامای ژب ترگرو یرتن اوارف یکهی انام شئول ،ناکهی یپوورو هئ
نهدمد ماجنهئ رادچنامای ینتشوک نای یسایس

Cette manière de faire la guerre constitue une caractéristique prophétique importante des trois malheurs, car le rôle prophétique de l’islam est de produire la guerre. L’islam, en tant que symbole, est entièrement lié à la guerre, et, dans le chapitre neuf de l’Apocalypse, l’islam du premier et du second malheur est une illustration de leur guerre. Leur guerre est identifiée dans le livre de l’Apocalypse comme l’action qui met les nations en colère, juste avant la fin du temps de grâce.

«بشاداپ ات و ،دنوش ىرواد ات ناگدرم نامز و ،دىسراراف وت ببضغ و ،دندش نىگمشخ الموق مّمه»
 و ؛ىىامرف اطع ،گرزب و درخ ،دنسرتىم وت مان زا مک نانآ هب و ،ناسدقم هب و ،ایبن ،دوخ ناگدنب
 ۱۱:۱۸ هفشاکم .» یزاس کاله ،دننکیم کاله ار نىمز مک ار نانآ

ਐਸਾ ਕਹਿ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ “ਕੌਮਾਂ” “ਕ੍ਰੇਧਤਿ” ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਠੀਕ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਕ੍ਰੇਧ ਆਉਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਕ੍ਰੇਧ, ਜਿਵੇਂ ਕਪਿਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਵੱਲੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਸੱਤ ਆਖ਼ਰੀ ਮਾਰੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਮਨੁੱਖੀ ਅਵਕਾਸ਼ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਆਇਤ ਵੱਲੋਂ ਤਿੰਨ ਨਸ਼ੀਨੀਆਂ ਹਨ: ਕੌਮਾਂ ਦਾ ਕ੍ਰੇਧਤਿ ਹੋਣਾ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਕ੍ਰੇਧ, ਅਤੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਦਾ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ। ਇੱਥੇ ਜਿਸ ਮੁਰਦਿਆਂ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦਾ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੁਸ਼ਟ ਮੁਰਦਿਆਂ ਦਾ ਨਿਆਂ ਹੈ ਜੋ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਮਲਿਨੀਅਮ ਦੌਰਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਮੁਰਦਿਆਂ ਦੇ ਉਸ ਜਾਂਚ-ਪੜਤਾਲੀ ਨਿਆਂ ਦਾ ਜੋ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸਮਿਟਰ ਵਾਈਟ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਆਇਤ ਵੱਲੋਂ ਉਲੇਖਤ ਇਹ ਤਿੰਨ ਨਸ਼ੀਨੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਨ ਅਤੇ ਆਇਤ ਵੱਲੋਂ ਦੱਤੇ ਕਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਘਟਤਿ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

« Je vis que la colère des nations, la colère de Dieu, et le temps de juger les morts étaient des événements séparés et distincts, se succédant l'un à l'autre ; je vis aussi que Michel ne s'était pas encore levé, et que le temps de détresse tel qu'il n'y en a jamais eu n'avait pas encore commencé. Les nations s'irritent maintenant ; mais lorsque notre Souverain Sacrificateur aura achevé son œuvre dans le sanctuaire, il se lèvera, revêtira les vêtements de la vengeance, et alors les sept dernières plaies seront déversées. »

«Я увидела, что четыре ангела будут удерживать четыре ветра, доколе не завершится служение Иисуса во святилище; и тогда придут семь последних язв». Early Writings, 36.

Le rôle de l'islam dans le dernier livre de la Bible est d'irriter les nations, et cela, elles l'accomplissent par la guerre. Le rôle de l'islam dans le premier livre de la Bible est d'amener la main de tout homme dans le monde à se dresser ensemble contre l'islam, représenté par Ismaël.

Và thiên sứ của Đức Giê-hô-va phán cùng nàng rằng: Kia, người đang có thai, sẽ sinh một con trai, và sẽ đặt tên nó là Ích-ma-ên; vì Đức Giê-hô-va đã nghe thấu nỗi khốn khổ của người. Nó sẽ là một người như lửa rừng; tay nó chống lại mọi người, và tay mọi người chống lại nó; nó sẽ ở đối diện với tất cả anh em mình. Sáng-thể Ký 16:11, 12.

Речта „рѣка“ като символ е като всички библейски символи и може да има повече от едно значение в зависимост от контекста, в който е употребена. Най-вече „рѣката“ като символ в библейските пророчества е символ на война. Еврейската дума, преведена като „див човек“, е думата за дивия арабски осел, който притежава няколко важни пророчески значения, едно от които е, че арабският осел е член на семейството Equidae, както и конят. В девета глава на Откровение и върху двете свещени карти на Авакум (пионерските карти от 1843 и 1850 г.) конят е използван като символ на войната, представена от исляма на трите горко. Първото и последното споменаване на исляма, както е представен в книгата Битие и в книгата Откровение, отъждествяват исляма със символа на семейството Equidae (осел или кон) и и двете подчертават ролята на исляма да донесе война на „всеки човек“ (народите).

W książce Objawienia, w rozdziale DZIEWIĄTYM, w wersecie JEDENASTYM, zostaje określony charakter islamu, albowiem w sensie proroczym charakter jest przedstawiany przez imię. Imię nadane królowi panującemu nad islamem odzwierciedla owo pierwsze odniesienie do

islamu w księdze Rodzaju, gdzie jest napisane, że charakter albo duch Izmaela „będzie mieszkał wobec wszystkich swoich braci”. Królem, który panuje nad całym islamem, jest duch Izmaela (ich król), którego ręka jest „przeciwko każdemu człowiekowi”.

یم نابز یناربع مان اک س ج ، ے متشرف اک ے ھڑگ ھات و ج ، ھت ررقم ھاشداب کی اپ نا روا
9:11- ھفشا کم - ے نویلپا مان اک سا یم نابز ینانوی نکیل ، ے نوڈبا

Dans l’Ancien Testament, représenté par l’hébreu, ou dans le Nouveau Testament, représenté par le grec, le caractère qui règne sur les adhérents de la religion de l’islam est identifié soit comme Abaddon, soit comme Apollyon, ce qui, dans l’un comme dans l’autre, signifie « mort et destruction ». La mort et la destruction sont le caractère de l’islam, qu’il soit représenté dans l’Ancien ou dans le Nouveau Testament. Les caractéristiques spécifiques de l’esprit qui gouverne au sein de chaque adhérent de l’islam, en rapport avec le symbole de l’âne ou du cheval, sont toutes deux des éléments des premières et des dernières références à l’islam. Ces deux attributs prophétiques portent la signature de l’Alpha et de l’Oméga. Lorsque sœur White identifie le message qui fait prendre vie aux cent quarante-quatre mille comme la puissante armée du troisième ange, elle déclare ce qui suit :

“Los ángeles están reteniendo los cuatro vientos, representados como un caballo furioso que procura soltarse y precipitarse sobre la faz de toda la tierra, llevando destrucción y muerte en su camino.

« Nous endormirons-nous au bord même du monde éternel ? Serons-nous languissants, froids et morts ? Oh ! puissions-nous avoir dans nos églises l’Esprit et le souffle de Dieu insufflés à Son peuple, afin qu’ils se tiennent sur leurs pieds et qu’ils vivent. Nous avons besoin de voir que le chemin est étroit, et la porte resserrée. Mais, lorsque nous passons par la porte étroite, sa largeur est sans limite. » Manuscript Releases, volume 20, 217.

Ang apat na hangin ay pinipigil habang isinasagawa ang pagtatatak sa isang daan at apatnapu’t apat na libo, at ang apat na hangin ay isang “galit na kabayo” na nagdadala ng “kamatayan at pagkapuksa sa dinaraan nito.” Noong Setyembre 11, 2001, ang ikatlong kaabahan ay pumasok sa kasaysayang panghula, na naghatid ng “kamatayan at pagkapuksa,” anupat “ikinagalit ang mga bansa,” nang hampasin nito ang espirituwal na maluwalhating lupain “bigla at di-inaasahan.” Noong Oktubre 7, 2023, ang ikatlong kaabahan ay nagpatuloy sa landas nito ng “kamatayan at pagkapuksa,” anupat lalo pang “ikinagalit ang mga bansa,” nang salakayin nito ang literal na maluwalhating lupain “bigla at di-inaasahan.” Ang unang di-inaasahang pagsalakay ang nagmarka ng pasimula ng panahon ng pagtatatak sa isang daan at apatnapu’t apat na libo, at ang kamakailang pagsalakay noong Oktubre 7, 2023, ang nagmamarka ng pasimula ng pangwakas na yugto o “binding off” ng pagtatatak sa isang daan at apatnapu’t apat na libo. Matutulog ba tayong sa pinakagilid na walang hanggang sanlibutan?

Na obou posvátných průkopnických grafech je islám prvního i druhého běda názorně znázorněn islámskými bojovníky jedoucimi na svých válečných koních. Jezdec na válečném koni prvního běda na obou vyobrazeních nese kopí a jezdec na koni představujícím druhé běda střílí z pušky. Toto rozlišení je zřetelně označeno v 9. kapitole Zjevení, neboť právě v dějinách druhého běda byl

vynalezen střelný prach a poprvé použit ve válce. Uriah Smith k veršům sedmnáct až devatenáct 9. kapitoly Zjevení uvádí následující:

«Қисмати аввали ин тавсиф, шояд, ба намуди зоҳирии ин саворон ишора дошта бошад. Оташ, ки рамзи ранг аст, ба сурх далолат мекунад, зеро “ба сурхии оташ” таъбири маъмул аст; ёкути кабуд, ё ҳиацинт, ба кабуд; ва кибрит ба зард. Ва ин рангҳо дар либоси ин чанговарон ба дараҷаи зиёд ғолиб буданд; ба тавре ки, тибқи ин назар, ин тавсиф ба таври дақиқ ба либоси низомии туркӣ мувофиқат мекард, ки бештар аз сурх, ё арғувонӣ, кабуд ва зард таркиб ёфта буд. Сарҳои аспон дар зоҳир мисли сарҳои шерон буданд, то қувват, далерӣ ва ваҳшонияти онҳоро нишон диҳанд; дар ҳоле ки қисми охири оят, бешак, ба истифодаи порох ва силоҳи оташфишон барои мақсадҳои чанг ишора дорад, ки он вақт ханӯз ба наздикӣ чорӣ шуда буданд. Азбаски туркон силоҳи оташфишони худро бар пушти асп истифода мебуданд, ба назари бинандаи дур чунин менамуд, ки оташ, дуд ва кибрит аз даҳони аспон берун меояд, чунон ки дар лавҳаи хамроҳ нишон дода шудааст.»

“ቱርኮች በቆስጠንጢኖስ ከተማ ላይ በዘመቻቸው ጊዜ የጦር መሣሪያ መጠቀማቸውን በተመለከተ፣ ኤልዮት (Herae Apocalypticæ, Vol. I, pp. 482–484) እንዲህ ይናገራል፡— “እሳቱና ጢሱና ዲኑ” ለተባሉት፣ ማለትም ለመሐመድ መድፍና የእሳት ጦር መሣሪያዎች፣ የሰዎች ሰስተኛው ክፍል መገደል፣ ማለትም የቆስጠንጢኖስ መያዝ፣ እና በዚህም የግሪክ ንጉሥነት መውደም የተመሠረተ ነበር። በቆስጠንጢኖስ መሠረት ከተጣለች ጀምሮ እስከዚያን ጊዜ አንድ ሺህ አንድ መቶ ዓመታት እና ከዚያም በላይ አልፎ ነበር። በዚያ ረጅም ዘመን ውስጥ፣ ጎዳቸው፣ ሁኖች፣ አባሮች፣ ፋርሶች፣ ቡልጋሮች፣ ሳራሴኖች፣ ሩሳውያን፣ እንዲሁም ራሳቸው የአቶማን ቱርኮች እንኳ ጠላታዊ ጥቃቶቻቸውን አድርገው ነበር ወይም ከተማዋን ከበባ ውስጥ አስገብተው ነበር። ነገር ግን ምሽጎቿ ለእነርሱ የማይሰበሩ ነበሩ። ቆስጠንጢኖስ ተረፈች፣ ከእርሷም ጋር የግሪክ ንጉሥነት ደግሞ ቀጠለ። ስለዚህ ሱልጣኑ መሐመድ ይህን እንቅፋት የሚያስወግድ ነገር ለማግኘት ያሳየው ጭንቀት ታላቅ ነበር። “የቆስጠንጢኖስን ቅጥር ለማፍረስ የሚበቃ መጠን ያለውን መድፍ ልታፈስ ትችላለህን?” ብሎ ወደ እርሱ የተሸሸገውን የመድፍ አበጃጅ ጠየቀው። ከዚያም በአድሪያኖፕል የማፍሰሻ ቤት ተቋቋመ፣ መድፎቹ ተፈሱ፣ የመድፍ ኃይል ተዘጋጀ፣ ከበባውም ተጀመረ።”

「終末論的默示の預言に対する、常に無意識の注解者であるギボンが、この新たな戦争の手段を、ギリシア帝国の最終的破局に関するその雄弁にして鮮烈な叙述の前景に据えていることは、まことに注目に値する。これに先立つ準備として、彼は火薬、すなわち『硝石、硫黄、および木炭の混合物』の近時の発明の歴史を述べ、スルタン・アムラトによるその先行的使用、また前に述べたように、マホメットのアドリアノーブルにおける大砲鑄造所についても語る。さらに包囲そのものの進行において、彼は、『槍と矢の一斉射に、火縄銃と大砲の煙、音、および火が伴っていた』こと、『トルコ砲兵の長く連なる隊列が城壁に照準を定め、十四の砲台が同時に最も攻めやすい箇所へ雷鳴のごとく砲撃を加えた』こと、『幾世紀にもわたり敵の暴力に抗してきた防備が、オスマンの大砲によって四方から破壊され、多くの破口が開かれ、聖ロマス門の近くでは四つの塔が地に平らげられた』こと、また『塹壕陣、ガレー船、そして橋から、オスマンの砲兵が四方に向かって雷鳴のように撃ちかけたため、陣営と都市、ギリシア人とトルコ人とは、煙の雲に包み込まれたが、それはただローマ帝国の最後の救出か、さもなくば滅亡によってのみ払い除けられ得た』こと、『二重の城壁は大砲によって瓦礫の山へと歸した』こと、そしてついにトルコ軍が『破口を通して

突入し』、『コンスタンティノープルは征服され、その帝国は覆され、その宗教はモスレムの征服者たちによって塵の中に踏みにじられた』ことを描写している。私は、ギボンがこの都の陥落、ひいては帝国の滅亡を、オスマンの砲兵にこれほど明白かつ鮮烈に帰していることは、まことによく注目に値すると思う。というのは、これこそまさに、われわれの預言の言葉に対する注解ではないか。『この三つによりて人の第三の部分は殺された。すなわち、彼らの口から出る火と煙と硫黄とによりてである。』」

«ВІРІШ 18. Від цих трьох загинула третя частина людей: від вогню, і від диму, і від сірки, що виходили з їхніх уст. 19. Бо сила їхня — в устах їхніх і в хвостах їхніх; бо хвости їхні були подібні до зміїв, і мали голови, і ними вони завдають шкоди».

«Пхатудыра аяткэа рѣы иарбоуп иарпшуеит иааргэгэоу, апсытбарала итэу атааца, ахыс ҕыц ала айбашьратэ уснагзатэ ахь инанагаз. Уи ахархээрала ауп — абылтэы-порох, ахысгакэа, наsgы топкэа — Константинополь атыхэтэаны игоуны, атыркэцэа рнапаҕы иахынагаз.» Uriah Smith, Daniel and Revelation, 510–514.

Nous poursuivrons l'étude du troisième malheur dans le prochain article.

“Pamalha ako tikang sa akon katulugon sang nagligad nga gab-i nga may daku nga bug-at sa akon hunahuna. Nagahatag ako sang isa ka mensahe sa aton mga kautoran nga lalaki kag mga kautoran nga babayi, kag ini isa ka mensahe sang pagpaandam kag pagtudlo nahanungod sa buluhaton sang pila nga nagapangabudlay sang sayop nga mga teorya parte sa pagbaton sang Espiritu Santo, kag sang iya pagapanghikot paagi sa tawhanon nga mga himata.”

«Миңа 1844 елда вакыт үтеп киткәннән соң без каршы торырга чакырылган фанатизмга охшаш бер фанатизм, хәбәрнең соңгы көннәрендә, тагын безнең арабызга керәчәк дип күрсәтелде; һәм без бу явызлыкка хәзер дә, үзөбезнең баштагы тәжрибәләребездә аңа ничек тәвәккәл каршы торган булсак, нәкъ шулай ук тәвәккәл каршы торырга тиешбез.»

“우리는 크고 엄숙한 사건들의 문턱에 서 있다. 예언들은 성취되고 있다. 기이하고 중대한 역사가 하늘의 책들에 기록되고 있다—곧 하나님의 큰 날에 앞서 일어나리라고 선언되었던 사건들이다. 세상의 모든 것은 불안정한 상태에 있다. 민족들은 분노하고 있으며, 전쟁을 위한 대대적인 준비가 이루어지고 있다. 나라가 나라를 대적하여 꺾이고, 왕국이 왕국을 대적하고 있다. 하나님의 큰 날이 크게 속히 이르고 있다. 그러나 민족들이 전쟁과 유혈을 위하여 그들의 군대를 집결시키고 있을지라도, 천사들에게 내린 명령은 여전히 유효하니, 곧 하나님의 종들의 이마에 인이 쳐질 때까지 그들이 사방의 바람을 붙들고 있어야 한다는 것이다.” Selected Messages, book 1, 221.